

РЕШЕНИЕ

№ 361

гр. София, 15.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 11.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Диляна Николова

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на
прокурора С.Димитров, като разгледа дело номер **10457** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и
следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Столична Дирекция на Вътрешните Работи, чрез
юрисконсулт Ч. срещу решение /без номер и без дата/, постановено по наказателно от
административен характер дело № 5937/2011 г. на Софийски Районен Съд –
Наказателно отделение, 95 състав, с което е отменено Наказателно постановление
/НП/ № А04421 от 22.01.2011 г., издадено от Началник на
Административно-наказателна дейност при Отдел „Пътна Полиция” – СДВР.

С оспореното НП на О. С. С. на основание чл. 174, ал. 2, във връзка с ал. 1, пр. 1 от
ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1000 лева и
„лишаване от право” да управлява МПС за срок от 12 /дванадесет/ месеца, за
извършено нарушение по чл. 5, ал. 2, т. 3 от ЗДвП.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НК е незаконосъобразно. Според
касатора в хода на производството са събрани достатъчно доказателства за това, че на
посочената дата С. е управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта на 0,5
промила, установено с химическа експертиза. Неточното изписване на цифровата
квалификация на деянието по никакъв начин не може да засегне правото на защита на
лицето.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът се явява лично.

Упълномощеният от него адвокат П. оспорва жалбата.

Ответникът по касационната жалба не се явява и не взема становище по основателността ѝ.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна, поради което решението на СРС следва да се остави в сила.

Административен Съд С. – град, IX касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и въз основа на тях е намерил за установени фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят. Показанията му са намерили отражение в приетата за установена фактическа обстановка, съществувала по време на извършване на нарушението. Прието е, че на 22.12.2010 г. около 03,55 часа в [населено място], на [улица], свидетелят А., заемащ длъжността „младши автоконтрольор“ при 07 РУП – СДВР е спрял за рутинна проверка лек автомобил марка „Рено“ с ДК [рег.номер на МПС] , управляван от О. С.. Водачът бил изпробван с техническо средство „Алкотест“ – дрегер 7510 с фабр. № 0138 за употреба на алкохол, като отчетеният резултат бил 0,89 промила на хиляда. Свидетелят издал на С. талон за медицинско изследване, който дал кръв за изследване в МБАЛ „С. А.". Изследването било извършено чрез газхроматографски метод. Видно от приложения към преписката протокол за химическа експертиза № 2057/22.12.2010 г. в изследваната проба е доказано наличие на етилов алкохол в количество 0,7 промила.

За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № АО 4421/22.12.2010 г., връчен на С., който го подписал без възражение.

Преди издаване на НП, било констатирано, че нарушението е извършено при условията на повторност – С. е наказван за същото нарушение с влязло в сила НП АО 0327/2009 г.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административно-наказващият орган не е приложил правилно закона, поради което е отменил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, IX касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: За постановяването на оспореното решение касаторът е бил уведомен чрез изпращане на съобщение, получено от неизвестно лице на 21.09.2012 г. Във връзка с този факт следва да се приеме, че подадената чрез СРС на 25.09.2012 г. жалба /вх. № 40589/ е в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е основателна.

Районният съд е изследвал частично, относимите към спора факти и е направил

изводи, които не се споделят от настоящия състав на съда.

За да постанови отмяната на наказанието, СРС е приел, че е при издаване на НП са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, касаещи несъответствие между цифровата правна квалификация и словесното описание на твърдяното нарушение. Съгласно разпоредбата на чл. 5, ал. 2, т. 3 от ЗДвП (нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г., в сила от 26.04.2002 г., изм. - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) водачът на пътно превозно средство е длъжен да не управлява пътно превозно средство под въздействие на алкохол, наркотици или други упойващи вещества. Посочената в НП като нарушена разпоредбата на чл. 5, ал. 2, т. 3 от ЗДвП е отменена (ДВ, бр. 54 от 2010 г., в сила от 16.07.2010 г.) и към момента на осъществяване на твърдяното нарушение - 22.12.2010 г., т. е. не е имала правно действие.

Настоящият съдебен състав, намира, че в случая допуснатата неточност, в никакъв случай не може да доведе до нарушаване на правото на защита на сочения за нарушител. Вярно е, че посочената като нарушена разпоредба е била отменена към датата на извършване на нарушението, но нормата на чл. 5, ал. 3 от ЗДвП я възпроизвежда точно, с въвеждането на забрана водачите да управляват пътно превозно средство под въздействие на алкохол, наркотици или други упойващи вещества. В случая не се касае за приемането на друга норма, която да създаде объркване у сочения за нарушител, по отношение на това какво е точно деянието му насочено против установения ред на държавно управление. По тази причина, С. е бил наясно какво нарушение се твърди, че е извършил и можел да организира защитата си пълен обем.

Следва да се отбележи, че в случая съставът на нарушението е обективизиран точно в разпоредбата на чл. 174 от ЗДвП, съгласно който се наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от 6 до 12 месеца и глоба от 500 до 1000 лв., който управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда до 1,2 на хиляда включително, установена с медицинско изследване и/или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишвания въздух. По тази причина, според настоящия съдебен състав позоваването на нормата на чл. 5, ал. 3 от ЗДвП изобщо не е необходимо. С налагането на административно наказание, предвидено в чл. 174, ал. 2, във връзка с ал. 1 от ЗДвП се цели нарушителят да се предупреди и превъзпита към спазване на установения правен ред и се да се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани. Управлението на МПС под въздействието на алкохол е нарушение, с което се застрашават живота и здравето на всички участници в движението, поради което и налаганите санкции следва да са със значителен размер, още повече, че в настоящия случай деянието е извършено в условията на повторност. Очевидно е, че у С. съществува трайно установена нагласа за нарушаване на реда на държавно управление, свързан с правилата за управление на МПС.

По изложените съображения съдът намира, че решението на СРС следва да бъде отменено, като по същество се потвърди и процесното НП в цялост.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, IX касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение /без номер и без дата/, постановено по наказателно от административен характер дело № 5937/2011 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 95 състав, като вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Наказателно постановление № А04421 от 22.01.2011 г., издадено от Началник на Административно-наказателна дейност при Отдел „Пътна Полиция” – СДВР, с което на О. С. С. на основание чл. 174, ал. 2, във връзка с ал. 1, пр. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1000 лева и „лишаване от право” да управлява МПС за срок от 12 /дванадесет/ месеца и на основание Наредба Из-1959/27.11.200 г. са му отнети 13 контролни точки.

Решението е окончателно.